

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 11.01.1962, sp. zn. 6 To 457/61, ECLI:CZ:MSPH:1962:6.TO.457.1961.1

Číslo: 17/1962

Právní věta: Dědic vypovídající v řízení o projednání dědictví jako účastník řízení (§ 5 o. s. ř.), není svědkem a nemůže být tudíž stíhán pro trestný čin křivé výpovědi podle § 161 tr. zák. z r. 1950 nebo § 175 tr. zák., jestliže např. zatajil v pozůstalostním řízení část majetku.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 11.01.1962

Spisová značka: 6 To 457/61

Číslo rozhodnutí: 17

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek, Výpověď svědka, Zproštění obžaloby

Předpisy: 141/1961 Sb. § 283 86/1950 Sb. § 161

§ 101

§ 148 142/1950 Sb. § 5

§ 175 odst. 1

§ 329

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obvodní soud pro Prahu 4 uznal obžalované bratry Josefa a Františka R. mimo jiné vinnými trestným činem křivé výpovědi podle § 161 odst. 1 tr. zák., kterého se měli dopustit tím, že dne 12. 12. 1960 v Praze 4 při projednávání dědictví po jejich zemřelém otci, u státního notáře úmyslně uvedli nepravdu tím, že neuvedli, že do pozůstalostní podstaty náleží ještě nejméně 12 000,- Kčs, které zemřelý dal uložit svému synovi Josefovi na dvě vkladní knížky.

Městský soud v Praze podle § 226 písm. b) tr. ř. oba obžalované z obžaloby pro trestný čin křivé výpovědi zprostil.

Z odůvodnění:

Městský soud přezkoumal věc z hlediska § 283 tr. ř. a zjistil, že odvolání obou obžalovaných jsou důvodná. Při posouzení otázky, zda se obžalovaní dopustili trestného činu křivé výpovědi, nutno vycházet z ustanovení § 161 tr. zák. z r. 1950 resp. § 175 odst. 1 tr. zák., který je pro obžalované příznivější. Podle těchto ustanovení lze však stíhat pro křivou výpověď jen toho, kdo vypovídal nepravdu před státním orgánem, uvedeným v těchto ustanoveních, jako svědek, znalec, nebo

tlumočník. Tento prvý předpoklad však u obžalovaných není dán, protože nevystupovali jako svědci, ale jako dědicové.

Podle ustanovení § 5 o. s. ř. je účastníkem řízení ten, o jehož právech nebo povinnostech má být v řízení rozhodováno, nebo ten, kdo může být rozhodnutím soudu ve svých právech přímo dotčen, anebo ten, koho zákon za účastníka označuje. Oba obžalovaní jako zákonní dědicové jsou účastníky řízení o projednání dědictví a jsou proto poučováni nikoliv podle § 101 o. s. ř., nýbrž podle § 329 o. s. ř., kde je uvedeno, že i dědice je nutno předem poučit o trestních následcích nesprávného, nebo neúplného prohlášení o stavu jmění. Nutno proto ve smyslu tohoto ustanovení oba obžalované jako zákonné dědice pokládat za účastníky řízení a nikoliv za svědky.

I když se totiž tímto nesprávným, nebo neúplným prohlášením dědicové nemohou vzhledem k tomu, co bylo shora uvedeno, dopustit trestného činu křivé výpovědi, neboť nevypovídají jako svědci, mohou se tímto způsobem dopustit jiného trestného činu, zejména zkrácení a ohrožení daně podle § 148 tr. zák., případně jiného trestného činu nebo přestupku. Z tohoto hlediska, i kdyby bylo správné, že obžalovaní při projednání pozůstalosti před státním notářem zatajili částku 12 000,- Kčs po svém zemřelém otci, nemohli se dopustit trestného činu křivé výpovědi, a protože pro jiný trestný čin stíhání nebyli, nezbylo odvolacímu soudu než napadený rozsudek v tomto směru zrušit a oba obžalované pro nedostatek objektivní stránky trestného činu obžaloby zprostit.